

မော်စီတုန်းကိုယ်တိုင်ပြောတဲ့

မော်စီတုန်းအကြောင်း

毛澤東
自傳The
Autobiography of
Mao Tse-tung

အမှာ စာ

“မော်စီတုန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ” ၏ အစောဆုံးသောစာအုပ်မှာ အလွန်တန်ဖိုးရှိသည့် တော်လှန်ရေး သမိုင်းကြောင်း၏ စာတမ်းစာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ။ မော်စီတုန်းကိုယ်တိုင် ၁၉၃၇ ခုနှစ်၌ အမေရိကန်နာမည်ကျော် သတင်းထောက် အဂ္ဂါစနီးအား ပြောပြသည့် မိမိဘဝ၏ ဖြစ်စဉ်ကို သတင်းထောက်မှ တိကျမှန်ကန်စွာ မှတ်တမ်းတင်ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် မော်စီတုန်း ပြောပြသမျှ သူ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ရေးသားခဲ့ပြီး ဝမ်းဟန်မှ တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်လည်ရေးသားပြီး ထုတ်ဝေခဲ့သည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ။

တရုတ်ပြည်တွင် လွတ်မြောက်ရေးမရရှိမီ “နိုင်ငံတော်၏ တပေါင်းတစည်းတည်း ဖြစ်ရေးနယ်ပယ်” တွင် သီးခြားစာအုပ်တစ်ခုပုံစံအဖြစ် ထုတ်ဝေ ဖြန့်ဖြူးခဲ့ပါသည်။ ။ အလွန်တန်ဖိုးရှိသည့် သမိုင်းကြောင်း အချက်အလက်များ နှင့် တန်ဖိုးရှိသည့် ရတနာသဖွယ် သိမ်းဆည်းထားအပ်သည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ။ စာအုပ်ထဲတွင် မော်စီတုန်းမွေးဖွားသည့်အချိန်မှ တော်လှန်ရေးအစောပိုင်း ကာလအထိ သူ၏ ဘဝဖြစ်စဉ် သမိုင်းကြောင်းနှင့် အတွေးအခေါ်စနစ်ကို ရေးသားမှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ။

ဤအကြိမ် စာအုပ်အသစ်ထုတ်ဝေရာ၌ တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ စာတမ်း သုတေသနပြုဌာန၏ ကျွမ်းကျင်သူများမှ ပြန်လည်

ည်စိစစ်ပြီး ပြင်ဆင်မွမ်းမံခဲ့ပါသည် ။ စာအုပ်ထဲတွင် လည်း
“မော်စီတုန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ” မူရင်းစာသားများကို မိတ္ထူကူးပြီး
ဖော်ပြထားပါသည် ။ ဤစာအုပ်တွင် တရုတ်ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာ
သို့ ပြန်ဆိုထားပါ၍ မိတ္ထူကူးထားသည့် စာသားများမှာ လည်း
စာလုံးများ မရှင်းလင်းသောကြောင့် ဤစာအုပ်ထဲတွင် ပူးတွဲ၍ ဖော်ပြခြင်း
မရှိတော့ပါ။ မတူညီသည့် ရှုထောင့်မှ နေ၍ မော်စီတုန်း၏ ဘဝဖြစ်စဉ်
သမိုင်းကြောင်းနှင့် ခေါင်းဆောင်မှုစတိုင်ကိုလည်း သိရှိလာမည်
ဖြစ်ပါသည် ။ ထိုခေတ်ကာလက စာဖတ်သူများ နှင့် ပတ်သက်ပြီး မော်စီ
တုန်း၏ ဘဝတစ်သက်တာကြီးမြတ်ခြင်းနှင့် အရေးပါသည့် အတွေးအ
ခေါ်များ သိရှိနိုင်သည့်အပြင် သုတေသနလုပ်ရန် တန်ဖိုးရှိသော
စာအုပ်ဖြစ်ပါသည် ။

ဤအမှာ စာသည် မူရင်းစာအုပ်မှ အမှာ စာဖြစ်ပါသည် ။

ဦးအောင်နိုင် (B.A Philosophy) h: 561434, 564033

*

မော်စီတုန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိမှ မော်စီတုန်း၏ အမြင်ဖော်ပြချက်

သင်သည် ဉာဏ်ပညာဗဟု သုတရှိရုံဖြင့် သင်သည် တော်လှန်ရေးကို အကောင်အထည်ဖော်နေသည့် လက်တွေ့လမ်းကြောင်းတွင် ပါဝင်လာရပါမည်။ သင်သိရှိထားရမည်မှာ သစ်တော်သီး၏ အရသာကို သိရှိလိုပါလျှင် သင်သည် သစ်တော်သီးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲကြည့်ရမည်။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါးစပ်နှင့် စားကြည့်ရပါမည်။ သင်သည် အနုမြူ၏ ဖွဲ့စည်းမှုနှင့် သဘောသဘာဝတူသည့် အရည်အသွေးများကို သိရှိလိုလျှင် သင်သည် ရူပဗေဒပညာနှင့် ဓာတုဗေဒပညာရပ်၏ လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုကို ပြုလုပ်ရပါမည်။ အနုမြူများ ပြောင်းလဲသည့် အခြေအနေကို သိရှိလာပါမည်။ သင်သည် တော်လှန်ရေးသဘောတရားနှင့် နည်းလမ်းကို သိရှိလိုပါလျှင် သင်သည် တော်လှန်ရေးတွင် ပါဝင်ရပါမည်။

ကျင်ကန်းတောင်ပေါ်တွင် ရှိနေစဉ်အခါက ကျွန်တော်တို့ တွင် ကြွေးကြော်သံလေးခုရှိပါသည် ။ အားလုံးမှာ ပြောက်ကျားတိုက်ခိုက်နည်း၏ အဓိကနည်းလမ်းများ ဖြစ်ပါသည် ။ တပ်နီသည် ဤပြောက်ကျား တိုက်ခိုက်နည်းကို အားကိုးပြီး ရှင်သန်ကြီးထွားလာခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ ဤတရုတ်စာလုံးလေးလုံးပါ ကြွေးကြော်သံများမှာ “ရန်သူကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ပါလျှင် ကျွန်တော်တို့ ဘက်မှ ဆုတ်ခွာပေးရမည်” “ရန်သူဘက်မှ နားနားနေနေ ဖြစ်နေလျှင် ကျွန်တော်တို့ ဘက်မှ သွားရောက်ပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးရပါမည်”၊ “ရန်သူဘက်မှ ရှောင်တိမ်းသွားလျှင် ကျွန်တော်တို့ ဘက်မှ ထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်ရပါမည်”၊ “ရန်သူဘက်မှ

ဆုတ်ခွာသွားပါလျှင် ကျွန်တော်တို့ ဘက်မှ လိုက်လံချေမှုန်းရပါမည်”။
အစပိုင်းတွင် ဤပြောကံကျား တိုက်ခိုက်နည်းများကို
လူအတော်များများက ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြပါသည်။ ။ ထိုသူတို့ မှာ ဤနည်းလမ်းများကို အသုံးပြုရန် မရည်ရွယ်ခဲ့ကြပါ။ သို့သော် မြောက်မြားစွာသော အတွေ့အကြုံက ထိုပြောကံကျားစနစ် နည်းလမ်းမှာ မှန်ကန်လာကြောင်း သက်သေပြခဲ့ပါသည်။ ။

တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ယခင်၊ ယခုနှင့် အနာဂတ်ကာလတွင် အမြဲထားဝရ မတ် (၁၆)၊ လီနင်ဝါဒအပေါ် သစ္စာရှိရပါမည်။ အခွင့်အရေး သမားဝါဒီများကိုလည်း တိုက်ခိုက်ရပါမည်။ ဤကဲ့သို့သော ဆုံးဖြတ်ချက်က ရှင်းပြသည် မှာ ကွန်မြူနစ်ပါတီကို မလွှမ်းမိုးနိုင်ဘဲ နောက်ဆုံး၌ အောင်မြင်မှု မရချရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထို ကွန်မြူနစ်ပါတီအား မလွှမ်းမိုးနိုင်သည့် အခြားအကြောင်းအရင်းတစ်ရပ်မှာ တော်လှန်ရေး အမာခံတွင်းမှ လူတော်လူကောင်းတို့ ၏ ထက်မြက်သည့်စိတ်၊ သတ္တိ၊ ဗျတ္တိနှင့် သစ္စာရှိခြင်းတို့ ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

မော်စီတုန်း

*

ဘာသာပြန်ဆိုသူ၏ အမှာ စာ

မော်စီတုန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို စာရေးဆရာအမျိုးမျိုးမှ ရေးသားခဲ့ကြသော်လည်း ရေးသားခဲ့သမျှ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်များမှာ မော်စီတုန်းနှင့် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့ဆုံမေးမြန်းပြီး ရေးသားထားသည့် စာအုပ်မျိုးမဟုတ်ဘဲ ကြားစကားစာအုပ်၊ သမိုင်းစာအုပ် အကိုးအကားများကို အမှီပြုပြီး ရေးသားခဲ့သည် က များပါသည်။ ။

ယခု ဤမော်စီတုန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်မှာ မော်စီတုန်းကိုယ်တိုင် ပြောကြားခဲ့သည့် မိမိ၏ ကလေးဘဝမှ တော်လှန်ရေးသမားဘဝ၊ ၁၉၃၇ ခုနှစ်ထိ ပြောကြားခဲ့သည့် ဘဝတစ်လျှောက် ဖြစ်ရပ်မှန်များကို နာမည်ကျော် အမေရိကန်စာရေးဆရာ အဂ္ဂါစနိုးမှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားပြီး ဝမ်းဟန်မှ တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုကာ မော်စီတုန်းထံသို့ ဘာသာပြန်ဆိုချက်ကို ပြသသည်။ ။ မော်စီတုန်းမှ လိုအပ်သည် များကို ဖြည့်စွက်ခြင်းနှင့် စာသားအချို့ပြင်ဆင်ပေးသည်။ ။ အဂ္ဂါစနိုးမှ ထပ်မံပြင်ဆင်ပြီး မော်စီတုန်း၏ တကယ့်ဘဝဖြစ်ရပ်မှန်များကို ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်ကို “ဆန့်ဟိုင်မြို့” တွင် အတားအဆီးအမျိုးမျိုးကြားမှ ခက်ခက်ခဲခဲ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။ တော်လှန်ရေးသမိုင်းအတွက် အထောက်အကူပြုပြီး နိုင်ငံရေး သုတေသီ၊ သမိုင်း သုတေသီတို့ အတွက်လည်း များစွာ အထောက်အကူပြုသည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ။ ဤစာအုပ်ပါ မော်စီတုန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် ပတ်သက်၍ လည်း

မော်စီတုန်းကိုယ်တိုင် စိစစ်အတည်ပြုပြီးမှ ရေးသားထားသည့် စာအုပ်
ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်ပြီး အခြားမော်စီတုန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်များ ထက်
ပို၍ တိကျမှန်ကန်ကြောင်း စာရေးသူ (ဘာသာပြန်သူ) မှ ရဲရဲပြောဝံ့ပါ
သည်။ ။

ဤစာအုပ်ထဲတွင် မော်စီတုန်းသည် တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် ရှိနေသော်လည်း နေထိုင်မှုမှာ သူ၏ တပ်နီတပ်သားရဲဘော်များ နှင့် မခြားနားပါ။ အခွင့်ထူးခံလူတန်းစားမဟုတ်ဘဲ၊ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား ပီပြင်လွန်းပါသည်။ ။ တပ်နီတပ်သားများ ဖိနပ်စီးရန်မရှိသည့်အခါ၌ မော်စီတုန်းမှာ မိမိစီးထားသည့် ဖိနပ်ကိုပင် မစီးတော့ဘဲ တပ်နီများ နည်းတူ သွားလာခဲ့ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်တွင် မော်စီတုန်းသည် မိမိ၏ ပြောက်ကျားနည်းဖြင့် တပ်နီအင်အားကို တိုးလာစေပြီး မိမိထက် အင်အားအဆပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိသည့် ချန်ကေရှိတ်-ကူမင်တန် အစိုးရတပ်က ငါးကြိမ်ထိုးစစ်ဆင်ပြီး တိုက်ခိုက်ခံရသော်လည်း မော်စီတုန်း၏ ဤပြောက်ကျားစစ်ဗျူဟာဖြင့် အင်အား ၁၀၀၀၀၀၀ ရှိသည့် ကူမင်တန်တပ်ဖွဲ့ကို ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ကိုရီးယားစစ်ပွဲ၊ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးစစ်ပွဲ၊ ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲများ တွင် အသုံးပြုခဲ့ကြ၍ လည်း အောင်ပွဲခံခဲ့ကြရပါသည်။ ။

မော်စီတုန်းအပေါ် တရုတ်ပြည်သူတို့ က ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် ကြည်ညို လေးစားခဲ့သည် မှာ လည်း မော်စီတုန်းသည် ဆင်းရဲသည့် တရုတ်ပြည်သူများ အတွက် ဒုက္ခတွင်းမှ လွတ်မြောက်စေပြီး တရုတ်ပြည်ကြီးအား လွတ်မြောက်စေခဲ့ပါသည်။ ။ မော်စီတုန်းနေထိုင်ခဲ့သည် မှာ လည်း ပြည်သူတို့ နှင့် တစ်သားတည်းရှိနေပါသည်။ ။ တော်လှန်ရေးကာလတွင်

လည်း မော်စီတုန်း၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဟူ၍ အဝတ်အစားလေးငါးစုံနှင့်
ခြင်ထောင်တစ်လုံးသာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ စာဖတ်သူများ မှန်ကန်တိကျသည့်
မော်စီတုန်းကိုယ်တိုင်ပြောပြသော သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့်
ဖတ်ရှုနိုင်ရန်အတွက် ဘာသာပြန် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။ ။

ဦးအောင်နိုင် (B.A Philosophy)

Ph: 561434, 564033

*

၁ - ကြယ်နီတစ်ပွင့်၏ ကလေးသူငယ်ဘဝ

ကျွန်တော်သည် ၁၈၉၃ ခုနှစ်၊ ဟူနန်ပြည်နယ်၊ ရှမ်းထန်ခရိုင်၏ ဆောင်ဆန်းချုံးဒေသတွင် မွေးဖွားပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်မှာ ဆင်းရဲသော တောင်သူလယ်သမား ဖြစ်ပါသည်။ ။ သူသည် ငယ်ရွယ်နုပျိုစဉ်အခါက ကြွေးများ ထူထပ်နေခြင်းကြောင့် စစ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်ပါသည်။ ။ သူသည် တစ်နှစ်ကျော်သောကာလ စစ်မှုထမ်းပြီးနောက် ကျွန်တော်ကြီးပြင်းလာသည့်ရွာသို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ။ အစွမ်းကုန် ခြိုးခြံချွေတာခြင်းကြောင့် သူသည် အရောင်းအဝယ် အသေးစားကို အမှီပြုခြင်းနှင့် အခြားသော လုပ်ငန်းမှ ဝင်ငွေအနည်းငယ် ရရှိပါသည်။ ။ သူ၏ ပေါင်နှံထားသည့် လယ်မြေများကို ပြန်လည်ရွေးယူလိုက်ပါသည်။ ။ ဤအခါ၌ ကျွန်တော်၏ အိမ်တွင် ၁.၀၀၀၅ ဟက်တာရှိသည့် လယ်ယာမြေရှိလာပါသည်။ ။ လူလတ်တန်းစား တောင်သူလယ်သမား ဖြစ်လာပါသည်။ ။

ဤလယ်မြေများမှ နှစ်စဉ် စပါးတင်း ၆၀ ရရှိပါသည်။ ။ မိသားစု ၅ ယောက် ရှိသည့် တစ်အိမ်သားလုံးမှာ နှစ်စဉ် စုစုပေါင်း တင်း ၃၅ တင်းသာ ဝမ်းစာအဖြစ် စားသုံးခဲ့ပါသည်။ ။ တစ်ဦးလျှင် ၇ တင်း စားသုံးသည် ဟူ၍ ပြောဆိုနိုင်ပါသည်။ ။ ဤသို့ဖြင့် နှစ်စဉ် အပိုအလျှံ ၂၅ တင်း ရှိပါသည်။ ။ ဤပိုလျှံသည့် စပါးကို အမှီပြုပြီး ဖခင်သည် အရင်းအနှီးအနည်းငယ် စုဆောင်းမိကာ မကြာမီ ၀.၄၆၆၉ လယ်ယာမြေကို ထပ်ဝယ်ယူလိုက်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသည့် တောင်

သူလယ်သမား အနေအထားသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ။ ဤအခါ၌ ကျွန်တော်တို့ သည် နှစ်စဉ် လယ်ယာမြေထဲမှ စပါး ၈၄ တင်း ရရှိပါသည်။ ။

ကျွန်တော် ၁၀ နှစ်သားအရွယ်၌ ကျွန်တော်၏ အိမ်တွင် ၁.၀၀၀၅ ဟက်တာ လယ်မြေရှိလာသည့်အခါ မိသားစု ၅ ဦး ရှိသည်။ ။ ဖေဖေ၊ မေမေ၊ အဘိုး၊ ညီလေးနှင့် ကျွန်တော် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ တွင် ၀.၄၆၆၉ ဟက်တာ လယ်မြေ တိုး လာပြီးနောက် အဘိုးမှာ ကွယ်လွန်သွားပါသည်။ ။ ညီလေးတစ်ယောက်နှင့် ညီမလေး နှစ်ယောက် တိုးလာပါသည်။ ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ တွင် နှစ်စဉ် စပါးတင်း ၃၅ တင်း ပိုလျှံမြဲ ပိုလျှံနေပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုမှာ တဖြည်းဖြည်းချင်း ဖွံ့ဖြိုးသာယာလာပါသည်။ ။ ဤအခါတွင် ဖခင်မှာ အလတ်တန်းစား တောင်သူလယ်သမားတစ်ဦး ဖြစ်နေပါသည်။ ။ သူသည် စားနပ်ရိက္ခာများ ရောင်းချသည့် အရောင်းအဝယ်ကို ပြုလုပ်ပါသည်။ ။ ဝင်ငွေအနည်းငယ် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ။

သူသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့် တောင်သူလယ်သမားဖြစ်သွားပြီးနောက် သူ၏ အချိန်မှာ များ သောအားဖြင့် ဤအရောင်းအဝယ်တွင် အချိန်ကုန်လွန်စေခဲ့ပါသည်။ ။ သူသည် လယ်ယာလုပ်သားတစ်ဦးကို ငှားရမ်းလိုက်ပါသည်။ ။ သူ၏ သားများကိုလည်း လယ်ယာမြေထဲတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်စေပါသည်။ ။ ကျွန်တော် အသက် ၆ နှစ်အရွယ်၌ လယ်ယာစိုက်ပျိုး ထွန်ယက်သည့်အလုပ်ကို စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ဖခင်၏ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းမှာ ဆိုင်ဖွင့်ပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ သူသည် ဆင်းရဲသည့် တောင်သူလယ်သမားများ ထံမှ ကောက်ပဲသီးနှံများကို ဝယ်ယူလိုက်ပါသည်။ ။ မြို့ပြသို့ သယ်ယူသွားပြီး ဈေးကြီးကြီးဖြင့် ရောင်းချခဲ့ပါသည်။ ။ ဆောင်းရာသီ ဆန်ကြိတ်သည့်အခါ၌ သူသည် ယာယီအလုပ်သမားတစ်ဦးကို ငှားရမ်းပြီး အိမ်တွင် အလုပ်

ပ်လုပ်စေခဲ့ပါသည်။ ။ သူသည် ထိုစဉ်အခါက မိသားစု ၇ ဦးကို ကျွေးမွေးထားရပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုမှာ ချွေချွေတာတာ စားသုံးကြပါသည်။ ။ သို့သော် အမြဲလိုလိုပင် ၀၀လင်လင် စားသုံးကြပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် အသက် (၇) နှစ်မှ စတင်ပြီး ဤကျေးရွာ၏ မူလတန်းကျောင်းတွင် ကျောင်းတက်ပါသည်။ ။ ၁၃ နှစ်သားထိ ကျောင်းတက်ခဲ့ပါသည်။ ။ နေ့စဉ် မနက်စောစောပိုင်းနှင့် ညပိုင်း၌ ကျွန်တော်သည် လယ်ထဲတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်ပါသည်။ ။ နေ့ခင်းတွင် “ကျမ်းလေးကျမ်း” စာအုပ်ကို ဖတ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ကျောင်းဆရာသည် ကျွန်တော့်ကို စာသင်ကြားပေးရာတွင် အလွန်တင်းကျပ်ပါသည်။ ။ သူသည် အလွန်တည်ကြည်ပါသည်။ ။ အမြဲတမ်းလိုလိုပင် ကျောင်းသားများအား ဆိုဆုံးမရိုက်နှက်ပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် အသက် (၁၃) နှစ် အရွယ်တွင် ကျောင်းမှ ထွက်ပြေးခဲ့ပါသည်။ ။ ကျောင်းမှ ထွက်ပြေးပြီးနောက် ကျွန်တော်သည် အိမ်ကို ပြန်မလာရဲပါ။ ။ အရိုက်ခံရမည်ကို စိုးရိမ်၍ မြို့ဘက်သို့ ဦးတည်သွားပါသည်။ ။ ထိုမြို့သည် နေရာတစ်နေရာ၏ လျှို့မော်ထဲတွင် ရှိနေကြောင်း ထင်မြင်ယူဆပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ၃ ရက်ကြာ လွင့်ပါးပြီးနောက် အိမ်မှ ကျွန်တော့်ကို ရှာတွေ့သွားပါသည်။ ။ ဤအခါ၌ ကျွန်တော် သွားလာသည် မှာ ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ်လည် သွားလာနေခြင်းဖြစ်ပြီး စုစုပေါင်း သွားလာသည့် လမ်းကြောင်းမှာ အိမ်နှင့် ရှစ်မိုင်သာ ကွာဝေးကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ။

သို့သော် အိမ်သို့ပြန်ရောက်ပြီးနောက် ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားသည် မှ အပ အခြေအနေမှာ အနည်းငယ်ကောင်းမွန်လာပါသည်။ ။ ဖခင်သည် ကျွန်တော့်အား ခွင့်လွှတ်တတ်လာပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အား စာသင်ပေးသည့်ဆရာမှာ လည်း ပို၍ ပင် သိမ်မွေ့လာပါသည်။ ။ ကျွန်တော် ဤအကြိမ် အာခံသည့် အပြုအမူ၏ ရလဒ်မှာ ကျွန်တော့်အား လေးလေးန

က်နက် စွက်မှတ် ထင်ဟပ်စေခဲ့ပါသည်။ ။ ယင်းသည် ကား ကျွန်တော် ပထမဆုံးအကြိမ် ကျောင်းမတက်သည့် သပိတ်မှောက်ခြင်းအပေါ် အောင်ပွဲခံလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် စာလုံးရေအနည်းငယ်ကို တတ်သိလာသည့်အခါ၌ ဖခင်သည် ကျွန်တော့်အား အိမ်မှုစာရင်းများကို မှတ်စေခဲ့ပါသည်။ ။ သူသည် ကျွန်တော့်အား တရုတ်ပေသီးတွက်နည်းကို သင်ယူစေပါသည်။ ။ အကြောင်းမှာ ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဖခင်မှ ကျွန်တော့်အား ဤသို့ ဖြစ်စေလိုသည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ညတွင် စာရင်းများ စတင်တွက်ချက်ပါသည်။ ။ သူသည် အလွန်ဆိုးသွမ်းသည့် အလုပ်ကြပ်ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော် ပျင်းရိခြင်းကို သူသည် အလွန်မုန်းတီးပါသည်။ ။ အကယ်၍ စာရင်းမှတ်ခြင်းမရှိပါက သူသည် ကျွန်တော့်အား လယ်ကွင်းထဲသို့သွားပြီး အလုပ်လုပ်စေခဲ့ပါသည်။ ။ သူ၏ စရိုက်မှာ အလွန်ဆိုးပါသည်။ ။ အမြဲတမ်း ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်၏ ညီများကို ပြစ်တင်ရိုက်နှက်ပါသည်။ ။ သူသည် ကျွန်တော်တို့ အား မုန့်ဖိုးတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မပေးဘဲ ကျွန်တော်တို့ အား ကြမ်းတမ်းသည့် အစားအစာများကို စားစေပါသည်။ ။ လစဉ် လဆန်း (၁) ရက်နေ့နှင့် ၁၅ ရက်နေ့၌ သူသည် ငှားရမ်းသည့် အလုပ်သမားအား အမြဲလိုလိုပင် ကြက်ဥနှင့် ငါးခြောက်ပြားကို ကျွေးပါသည်။ ။ သို့သော် အသားဟင်းကျွေးသည်မှာ အလွန်နည်းပါးပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အဖို့ ပြောဆိုရသော် ကြက်ဥနှင့် အသားလည်း မစားရပါ။

ကျွန်တော်၏ မိခင်မှာ အလွန်ကြင်နာတတ်သည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ။ ရက်ရောခြင်းနှင့် ကြင်နာတတ်သည့် စိတ်ရှိပါသည်။ ။ ဘာမဆို စွန့်ကြဲလိုပါသည်။ ။ သူမသည် ဆင်းရဲသားများ အပေါ်၌ သနားကြင်နာစိတ် ရှိပါသည်။ ။ ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်၍ ကပ်ဆိုက်သည့် နှစ်များ

တွင် သူမသည် အမြဲတမ်း လာရောက်တောင်းစားသော သူများအား ဆန်များကို စွန့်ကြဲပါသည်။ သို့သော် ဖခင်၏ ရှေ့မှောက်တွင် ကျွန်တော်၏ အမေမှာ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်၍ မရနိုင်ပါ။ သူသည် ကောင်းသည့် အလုပ်လုပ်သည် ကို သဘောမတူပါ။ အိမ်တွင် ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်သည့် ပြဿနာရပ်ကြောင့် အမြဲတမ်း ရန်ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်၏ အိမ်တွင် “နှစ်ပါတီ” ရှိပါသည်။ တစ်ပါတီမှာ ဖခင် “အာဏာရပါတီ” ဖြစ်ပါသည်။ “အတိုက်အခံပါတီ” မှာ ကျွန်တော်၊ ကျွန်တော့်မိခင်နှင့် ညီလေးများ ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ငှားရမ်းထားသည့် အလုပ်သမားများ ပါဝင်လာကြပါသည်။ သို့သော် အတိုက်ခံပါတီ၏ “ညွန့်ပေါင်း တိုက်ခိုက်ရေးလမ်းကြောင်း” တွင် သဘောထားမှာ တစ်သမတ်တည်း မဟုတ်ပါ။ မိခင်မှာ သွယ်ဝိုက်သည့် နည်းဖြင့် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်သည့် မူဝါဒကို တိုက်တွန်းသည်။ ကျွန်တော်၏ အမေမှာ မည်သည့် မေတ္တာအကျိုးသက်ရောက်မှု၏ ထင်ရှားသော ပြဿချက်ကို သဘောမတူဘဲ “အာဏာရပါတီ” အား ပြောင်ကျကျ ခုခံသည့် အကြံအစည်များကိုလည်း သဘောမတူခဲ့ပါ။ အမေက ဤကဲ့သို့သော ပြုမူခြင်းမှာ တရုတ်တို့ ၏ တရားနည်းလမ်းကျခြင်းနှင့် မကိုက်ညီကြောင်း ပြောကြားပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော် ၁၃ နှစ်သား အရွယ်၌ ကျွန်တော့်ဖခင်နှင့် အငြင်းအခုံဖြစ်ရာ၌ စွမ်းအားရှိသည့် အကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်ကို ရှာတွေ့ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကျမ်းဂန်စာပေများကို အကိုးအကားပြုကာ ဖခင်၏ ရပ်တည်ချက်အပေါ် အခြေတည်ပြီး သူနှင့် အငြင်းအခုံပြုကြပါသည်။ ဖခင်သည် အမြဲတမ်း ကျွန်တော့်အား ဂါရဝတရားမရှိခြင်းနှင့် ပျင်းရိကြောင်း ပြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်းကို နှစ်သက်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကျမ်းဂန်ထဲမှ စကားများကို ကိုးကားပြီး ကျွန်

တော့အဖေနှင့် အတိုက်အခံပြုလုပ်ကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော် ပြောဆိုလိုက်သည် မှာ ကြီးသူသည် ကြင်နာမှုရှိသင့်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော့်အား ပျင်းရိသည် ဟူ၍ ပြော ဆိုသော်ငြား ကျွန်တော်၏ ငြင်းဆိုဖြေရှင်းချက်မှာ လူကြီးသည် ပို၍ ငယ်ရွယ်သူထက် အလုပ်ပိုလုပ်သင့်ကြောင်း အဖေ၏ အသက်မှာ ကျွန်တော့်အသက်ထက် ၃ ဆကြီးသည့်အတွက် ပို၍ များ ပြားသည့် အလုပ်ကို လုပ်သင့်ကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ၎င်းအပြင် ကျွန်တော်က ပြောဆိုသည် မှာ ကျွန်တော်သည် ထိုမျှကြီးသည် အသက်အရွယ်သို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ၌ ကျွန်တော်သည် မုချမသွေ အဖေထက် အလုပ်ပိုလုပ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤအဘိုးအိုမှာ ဆက်လက်ပြီး “ဥစ္စာပစ္စည်းများကို စုစည်းခြင်း” ဖြင့် ထိုကျေးရွာငယ်တွင် သူဌေးသူကြွယ်ကြီး ဖြစ်လာသည် ဟူ၍ ပြောဆိုနိုင်ပါသည်။ ။ သူကိုယ်တိုင် ထပ်မံ၍ လယ်ယာမြေများကို မဝယ်တော့ပါ။ သို့သော် သူသည် အခြားသောသူများမှ ပေါင်နှံသည့် လယ်ယာမြေများကို အပေါင်ခံထားပါသည်။ ။ သူ၏ အရင်းအနှီးမှာ တရုတ်ငွေ နှစ်ထောင်သုံးထောင်ထိ တိုးလာပါသည်။ ။

ကျွန်တော်၏ မကျေနပ်မှုမှာ တိုးလာပါသည်။ ။ အငြင်းအခုံဖြစ်သည့် အတိုက်အခိုက်များမှာ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုတွင် စဉ်ဆက်မပြတ် ကြီးထွားလာပါသည်။ ။ စကားပြောသည့်အခါ၌ ကျွန်တော်သည် အလွန်ပင် ဟာသနော၍ ဤနိုင်ငံရေး နည်းပညာစကားများကို အကိုးအကားပြု၍ ပြောဆိုပါသည်။ ။ ကျွန်တော် အထူးမှတ်မိသည့် ကိစ္စတစ်ရပ် ရှိနေပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ၁၃ နှစ်သားအရွယ်၌ တစ်နေ့သောအခါတွင် ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် မြောက်မြားစွာသော ဧည့်သည် များကို အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်လာပါသည်။ ။ ထိုဧည့်သည် များ ရှေ့မှောက်တွင် ကျွန်တော်တို့ သား

အဖန်တီးယောက်မှာ အငြင်းအခုံ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ။ အဖေသည် လူအများ ရှေ့မှောက်တွင် ကျွန်တော့်အား ဆူပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အား ပျင်းရိပြီး အသုံးမကျကြောင်း ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အား ကြီးမားစွာ ဒေါသထွက်စေခဲ့ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်အဖေအား မုန်းတီးမိပါသည်။ ။ အိမ်မှ ထွက်ခွာသွားပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ အမေသည် ကျွန်တော့်နောက်သို့ ပြေးလိုက်လာပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အား ပြန်သွားရန် တိုက်တွန်းချင်နေပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အဖေလည်း ကျွန်တော့်နောက်မှ ပြေးလိုက်လာပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အား အိမ်ပြန်သွားရန် တိုက်တွန်းချင်နေပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အဖေလည်း ကျွန်တော့်နောက်မှ ပြေးလိုက်လာပါသည်။ ။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ကျွန်တော့်အား ဆူနေပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အား အိမ်သို့ အမြန်သွားခိုင်းပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ရေကန်တစ်ခုဘေးနားသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ကျွန်တော့်အဖေအား ခြိမ်းခြောက်လိုက်ပါသည်။ ။ အကယ်၍ သူသည် ကျွန်တော့်အနားသို့ အနည်းငယ် ချဉ်းကပ်လာလျှင် ကျွန်တော်သည် ရေကန်ထဲသို့ ခုန်ချလိုက်တော့မည်။ ။ ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်မှ အပြန်အလှန် တောင်းဆိုချက်များ ပြောဆိုလာကြပါသည်။ ။ “ပြည်တွင်းစစ်တည်းဟူသော အတွင်းတိုက်ခိုက်ခြင်း” ကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရန် မျှော်လင့်ကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အဖေသည် ကျွန်တော့်အား အပြစ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်စေပြီး ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုခိုင်းပါသည်။ ။

အကယ်၍ အဖေက ကျွန်တော့်အား မရိုက်လျှင် ကျွန်တော်သည် သဘောတူပြီး ကျွန်တော် ပုဆစ်တုပ်၍ ဝန်ချတောင်းပန်ပါမည်။ ။ ဤသို့ဖြင့် ဤကဲ့သို့သော “တိုက်ခိုက်ခြင်း” ကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။ ။ ဤဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှ ကျွန်တော် နားလည်လာသည် မှာ ကျွန်တော်သည် မြောင်ကျကျဖြင့် ခုခံပြီး ကျွန်တော်၏ ပိုင်ခွင့်ကို အကာအကွယ်ပြုသည့်အခါ

ကျွန်တော့်အဖေမှာ အနည်းငယ် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ လာပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် သူ့အား ပျပ်ဝပ်ကျိုးနွံပြုသည့်အခါ၌ သူသည် ကျွန်တော့်အား ဆူပူကြိမ်းမောင်းပြီး ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ရိုက်နှက်ပါသည်။ ။

ဤအချက်ကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားလိုက်သော် ကျွန်တော်၏ ဖခင်မှာ အလွန်တင်စီးနိုင်လှပါသည်။ ။ အဆုံး၌ သူသည် အလျှော့ပေးသွားပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် သူ့ကို တဖြည်းဖြည်း မုန်းတီးလာပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် “ပူးပေါင်းစစ်ရေးမျဉ်းကြောင်း” တစ်ခုကို အမှန်တကယ်ပင် တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်အား ဆန့်ကျင်လာပါသည်။ ။ ယင်းသည် ကား ကျွန်တော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အကျိုးရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါသည်။ ။ ယင်းသည် ကား ကျွန်တော့်အား အစွမ်းကုန် အလုပ်လုပ်ကိုင်စေပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အား ဂရုတစိုက်စာရင်းကို မှတ်စေပါသည်။ ။ သူ့အား ကျွန်တော့်ကို ဝေဖန်ရန် အကြောင်းမရှိစေခဲ့တော့ပါ။

ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် ကျောင်းနှစ်နှစ် နေဖူးသည်။ ။ စာရင်းဇယားများကို မှတ်နိုင်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ မိခင်မှာ မူကား လုံးဝ စာမတတ်ပါ။ ။ အဖေနှင့် အမေတို့ မှာ တောင်သူလယ်သမား မိသားစုမှ ဆင်းသက်လာကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် မိသားစုအတွင်းမှ “လေ့လာသူ” တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ကျမ်းစာများကို ကျွမ်းကျင်အောင် ဖတ်ကြားပါသည်။ ။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် ထိုအရာများကို မနှစ်သက်ပါ။ ကျွန်တော်သည် တရုတ်ပြည်၏ ရှေးကျသော အံ့ဖွယ်ကောင်းသည့် ဝတ္ထုများကို ဖတ်ရှုရန် နှစ်သက်ပါသည်။ ။ အထူးသဖြင့် ပုန်ကန်ထကြွသည့် ပုံပြင်များကို ဖတ်ရှုရန် နှစ်သက်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက ဆရာ၏ ဆုံးမခြင်းကို မမူခဲ့ပါ။ “ရွဲ့ဖွေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ” (သစ္စာရှိသည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိ)၊ “ခွေဖျူအတ္ထုပ္ပတ္တိ”၊ “ထန်ကိုဆန့်ကျင်ခြင်း” (စွေထန်)၊ “သုံးနိုင်ငံ” နှင့် “အနောက်ဘက်သို့ ခ

ရိုးဆန့်ခြင်းမှတ်တမ်း” စသည့် စာအုပ်များများကို နှစ်သက်စွာ ဖတ်ခဲ့ပါသည်။ ။

ကျွန်တော့်အား စာသင်ပေးသည့် ဆရာသည် ဤကျမ်းဂန်အစစ်မဟုတ်သည့် စာအုပ်များကို နက်နက်နဲနဲ ရှုံ့မုန်းပါသည်။ ဆရာက ဤဝတ္ထုစာအုပ်များမှာ လူတို့ အား ထိခိုက်စေနိုင်သည် ဟူ၍ ပြောဆိုပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကျောင်းတွင် အမြဲတမ်းလိုလိုပင် ဤစာအုပ်များကို ဖတ်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာသည် ကျွန်တော့်ရှေ့က ဖြတ်ကျော်သွားသည့်အခါတိုင်း ကျွန်တော်က ကျမ်းဂန်စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ကျောင်းနေဘက်အများ စုမှာ လည်း ဤကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် မြောက်မြားစွာသော ပုံဝတ္ထုများကို ဖတ်ခဲ့ကြပါသည်။ ။ အားလုံးလိုလိုပင် အလွတ်ကျက် အာဂုံဆောင်နိုင်သလောက်ပင် ဖြစ်နေပါသည်။ ။

ထိုစာအုပ်များ ၌ ပါသော အကြောင်းအရာများကို ထပ်တလဲလဲ ဆွေးနွေးကြပါသည်။ ။ ဤပုံဝတ္ထုများ နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်တို့ ကျေးရွာရှိ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သော သူများမှာ မသိရှိသူက များ ပြားပါသည်။ ။ သူတို့ လည်း ပုံပြင်များကို နှစ်သက်ကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့သည် နီးနှောဖလှယ်ပြီး ပြောဆို နားထောင်ကြသည်။ ။ ကျွန်တော်လည်း ဤစာအုပ်များ ၏ ဂယက်ရိုက်ခတ်ခြင်း ခံရကောင်း ခံရခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည် ဟူ၍ ထင်မြင်ခဲ့သည်။ ။ အကြောင်းရင်းမှာ ကျွန်တော်သည် လွယ်လွယ်နှင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှု ရှိစေသည့် အရွယ်၌ ဖတ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

နောက်ဆုံး၌ ကျွန်တော်သည် (၁၃) နှစ် အရွယ်တွင် မူလတန်းကျောင်းမှ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ ။ လယ်ယာမြေထဲတွင် အချိန်ကာလ ကြာမြင့်စွာ

အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ငှားရမ်းထားသည့် လယ်ကူလီကိုလည်း ကူညီပြီး အလုပ်လုပ်ကိုင်ပေးပါသည်။ ။ နေ့ခင်းဘက်၌ လူကြီးအလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ပြီး ညဘက်တွင် ဖခင်ကိုယ်စား စာရင်းမှတ်ပေးပါသည်။ ။ ယင်းနောက် ကျွန်တော်သည် ဆက်လက်ပညာသင်ယူပါသည်။ ။ ကျမ်းဂန်စာအုပ်များမှ အပ တွေ့ရှိသမျှသော စာအုပ်များကို ဖတ်ခဲ့သည်။ ။ ဤကဲ့သို့သော စာအုပ်များကို ဖတ်ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်၏ ဖခင်အား အလွန်စိတ်ဆိုးစေခဲ့ပါသည်။ ။ သူသည် ကျွန်တော့်အား ကျမ်းဂန်စာအုပ်များကို နှောကျေအောင် ဖတ်ကြားစေလိုသည်။ ။

အထူးသဖြင့် သူသည် တစ်ကြိမ်သောအခါက တစ်ယောက်သောသူမှာ တရုတ်ပြည်၏ ရှေးဟောင်းတရားရုံးတွင် သင့်တော်သည့် ကျမ်းဂန်ထဲမှ စကားတစ်ခွန်းကို ကိုးကားပြီး ပြောဆိုသည့်အတွက်ကြောင့် သူ့အား တရားရုံးတွင် တရားစွဲဆိုခြင်းမှ အရေးနိမ့်စေခဲ့ပါသည်။ ။ ညဉ့်နက်တွင် ကျွန်တော်သည် အခန်းတွင်းမှ ပြတင်းပေါက်အား ဖုံးထားလိုက်သည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်အား မီးရောင်ကို မမြင်စေခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်သည် ဤသို့ဖြင့် “ကမ္ဘာကိုနိုးကြားသည့်စကား”၊ “ကမ္ဘာကြီးထွန်းကားလာခြင်းကို ထိခိုက်စေသည့်စကား” ဟူသော ကျွန်တော် အလွန်နှစ်သက်သည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်ခဲ့သည်။ ။ ဤစာအုပ်၏ စာရေးဆရာများမှာ အားလုံးပင် ခေတ်သစ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကို ရည်ရွယ်ထားသည့် ဝါရင့်သုတေသီများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ထိုသူတို့က ထင်မြင်ယူဆကြသည်မှာ တရုတ်ပြည်ကြီး အင်အားချည့်နဲ့ စေသည့် အကြောင်းရင်းမှာ အနောက်တိုင်း၏ ပစ္စည်းကိရိယာများ ဖြစ်သည့် မီးရထားလမ်း၊ တယ်လီဖုန်း၊ ကြေးနန်း၊ သင်္ဘော စသည် တို့ ချို့တဲ့နေခြင်းကြောင့် ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုပစ္စည်း ကိရိယာများ တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်ရှိလာလိုကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်က ဤကဲ့သို့သော

စာအုပ်များမှာ အချိန်ဖြုန်းစေသည် ဟု ယူဆထင်မြင်ပါသည်။ သူသည် သူ့အား အထောက်အကူပြုနိုင်သော တရားစွဲဆိုရာ၌ အနိုင်ရရှိစေမည့် လက်တွေ့ကျသော ကျမ်းဂန်များကိုသာ ဖတ်စေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆက်လက်ပြီး တရုတ်စာပေထဲမှ ရေးကျသည့် အံ့ဖွယ် အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် ဝတ္ထုများကို ဖတ်ကြားခဲ့ပါသည်။ တစ်နေ့သောအခါ၌ ကျွန်တော်သည် ဤပုံပြင်ဝတ္ထုများ ထဲတွင် အမှတ်မထင် သတိထားရမည့် အချက်တစ်ချက်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤပုံဝတ္ထုများ တွင် လယ်ယာလုပ်ငန်းတွင် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးသည့် ကျေးရွာသားများ အကြောင်း မပါရှိပါ။ ဖော်ပြသမျှသော လူပုဂ္ဂိုလ်များမှာ လက်ရုံးရည်သမား၊ မှူးမတ်အရာရှိများ သို့မဟုတ် သုတေသီများ ၏ အကြောင်းသာဖြစ်ပြီး သူရဲကောင်း၊ တောင်သူလယ်သမားအကြောင်း တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပါရှိခဲ့ပါ။ ဤဖြစ်ရပ်သည် ကျွန်တော့်အား အလွန်အံ့အားသင့်စေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ဤပုံဝတ္ထုများ ၏ အကြောင်းအရာများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခြင်း စတင်လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ဤပုံပြင်ဝတ္ထုအားလုံးမှာ ပြည်သူတို့ ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်သည့် လက်ရုံးရည်ရှိသော သူများ အကြောင်း ချီးကျူးရေးသားထားကြောင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုသူတို့မှာ လယ်ယာမြေကို ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးရန် မလိုတော့ပါ။ အကြောင်းရင်းမှာ ထိုသူများ ၌ ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် လယ်ယာမြေများ ရှိနေသည့်အတွက် ကြောင့် တောင်သူလယ်သမားများက ၎င်းတို့ အတွက် ကိုယ်စားပြု၍ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ပေးသည် မှာ ထင်ရှားပါသည်။

လူငယ်နှင့် လူလတ်ပိုင်း အချိန်ကာလက ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် နတ်နှင့် ဘုရားကို မယုံကြည်သော သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ မိခင်မှာ မူကား ဘုရားကို အလေးအနက်ယုံကြည် ကိုးကွယ်ပါသည်။ အမေသည် သူ၏ သားသမီးများအား ဘာသာရေးကို ရိုသေ

ကိုင်းရှိုင်းရန် သွန်သင်ဆုံးမပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖခင်သည် ဘာသာရေးကို မယုံကြည်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့် စိတ်မကောင်းမိပါ။ (၉) နှစ်သား အရွယ်၌ ကျွန်တော်သည် မိခင်နှင့်အတူ အဖေဖြစ်သူ ဘာသာရေးကို မယုံကြည်သည့် ပြဿနာရပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဂရုတစိုက် ဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုအချိန်ကာလမှ စတင်ပြီး နောက်ပိုင်းကာလအထိ ကျွန်တော်တို့ သည် ဖခင်၏ စိတ်ကို ပြောင်းလဲရန် နည်းအမျိုးမျိုးကို စဉ်းစားခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော် ထိရောက်မှု မရှိခဲ့ပါ။ သူသည် ကျွန်တော်တို့ အား ပြစ်တင်ရှုတ်ချ ဆဲဆိုပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သည် ဖခင်၏ ထိုးနှက်ခြင်းကို မခံနိုင်သည့်အတွက်ကြောင့် နောက်ဆုတ်ပြီး နည်းလမ်းသစ်ကို စဉ်းစားကြပြန်ပါသည်။ သို့သော် သူသည် မည်သို့ဖြစ်စေ ကာမူ နတ်ဘုရားများ နှင့် မပတ်သက်တော့ပါ။

သို့သော် ကျွန်တော်၏ စာဖတ်ခြင်းသည် ကျွန်တော့်အား တဖြည်းဖြည်းနှင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် နတ်ဘုရားများ အပေါ် ပို၍ ပို၍ ပင် သံသယ ရှိလာပါသည်။ ကျွန်တော်၏ မိခင်မှာ ဤအချက်ကို သတိထားမိလိုက်ပါသည်။ နတ်ဘုရားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်အား အေးတိအေးစက် မရှိစေရန်အတွက် ပြစ်တင်ရှုတ်ချသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ ဖခင်မှာ ဘာမှ မပြောပါ။

နောက်ပိုင်း တစ်နေ့သောအခါ၌ ဖခင်သည် အပြင်ဘက်သို့ထွက်သွားပြီး ကြွေးသိမ်းပါသည်။ လမ်းခုလတ်တွင် ကျားတစ်ကောင်နှင့် ပက်ပင်းတိုးခဲ့သည်။ ကျားသည် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ပြုလုပ်ထားခြင်းမရှိဘဲ လန့်ပြီး ထွက်ပြေးသွားသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ ဖခင်မှာ ပို၍ ပင် ကြောက်ရွံ့နေပါသည်။ နောက်ပိုင်းကာလ၌ သူသည် ဤအကြိမ် အံ့ဖွယ်ကောင်းသည့် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည့် အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး သေသေချာချာ စဉ်းစားခဲ့ဖူးပါ။

သည် ။ သူသည် ဘုရားအပေါ် ပြစ်မှားခြင်း ရှိ မရှိကို စတင်စဉ်းစားလာ
ပါသည် ။ ထိုအချိန်မှ စ၍ သူသည် ဘုရားကို ပို၍ ကြည်ညိုလာပါသည်
။ တစ်ခါတစ်ရံ အမှတ်မထင် အမွှေးတိုင်များ ဖြင့် ဘုရားကို ပူဇော်ပါသ
ည် ။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် ပို၍ ပို၍ ပင် ဘုရားကို မယုံကြည်သည့်
အခါ၌ ကျွန်တော်၏ ဖခင်မှာ ကျွန်တော့်အား ဂရုမစိုက်ခဲ့ပါ။ သူသည် အ
ခက်အခဲရှိသည့်အခါမှ သာ နတ်ဒေဝါများ ထံ ဆုတောင်းပါသည် ။

“ကမ္ဘာကြီးကို နိုးကြားစေသည့် စကားမွန်”၊ “ကမ္ဘာကြီးထွန်းကား
လာစေခြင်းကို ထိခိုက်စေသည့်စကား” စာအုပ်များမှာ ကျွန်တော့်အား ပ
ညာသင်ယူလိုသည့် အာသီသအား နှိုးဆွပေးလိုက်ပါသည် ။ ကျွန်တော်
လည်း လယ်ထဲက အလုပ်အကိုင်အား ရွံ့မုန်းလာပါသည် ။ ယင်းသည်
မှာ ဖခင်အား အလိုအလျောက် ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော်
တို့ သည် ဤကိစ္စရပ်အတွက် အငြင်းအခုံဖြစ်ပွားခဲ့ကြသည် ။ နောက်
ဆုံးတွင် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ မိသားစုမှ ထွက်ခွာသွားပါသည်
။ ကျွန်တော်သည် အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်သည့် ဥပဒေဘာသာရပ် ကျောင်း
သားအိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည် ။ ထိုနေရာ၌ နှစ်ဝက် စာသင်ယူပါသ
ည် ။ ယင်းနောက် ကျွန်တော်သည် ခေတ်ဟောင်း ပညာတတ်တစ်ဦး၏
ရှေ့မှောက်တွင် လုံ့လထုတ်၍ ပိုမိုများ ပြားသည့် ကျမ်းစာများကို
ဖတ်ကြားခဲ့ပါသည် ။ ၎င်းအပြင် ခေတ်သစ်သဘောတရားစာအုပ်နှင့်
အခြားစာအုပ်အတော်များများကို ဖတ်ခဲ့သည် ။

ဤအခါ၌ ဟူနန်ပြည်နယ်တွင် ကျွန်တော့်အား ဂယက်ရိုက်ခတ်စေ
သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည် ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းတက်သည့်
စာသင်ကျောင်း၏ အဆောက်အဦ အပြင်ဘက်တွင် ကျွန်တော်တို့ အတ
န်းတစ်တန်းလုံးသော ကျောင်းသားများမှာ “ချန်ဆား” မှ ပြန်လာသည့်
မြောက်မြားစွာသော ဆန်ကုန်သည် များကို မြင်တွေ့ရပါသည် ။ ကျွန်

တော်တို့ သည် ထိုသူတို့ အား အဘယ်ကြောင့် ချန်ဆားမှ ထွက်လာရသနည်းဟူ၍ မေးမြန်းကြသည် ထိုသူတို့ က မြို့တွင် ကြီးမားသော ဆူပူမှုတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း ပြောကြားသည်။ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ကိစ္စများကို ကျွန်တော်တို့ ကို ရှင်းပြသည်။ အဖြစ်မှန်မှာ ထိုနှစ်က အငတ်ဘေးတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ချန်ဆား၌ လူပေါင်းသောင်းကျော်မှာ စားစရာမရှိပါ။ အစာရေစာ တစာစာ တောင်းခံနေသည့် အရပ်သူ အရပ်သားများက ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ရွေးချယ်ပြီး ဝန်ရှင်တော်မင်းအား သွားရောက်တွေ့ဆုံစေခဲ့ပါသည်။ ကယ်ဆယ်ရေး ပြုလုပ်ပေးရန် တောင်းဆိုကြသည်။ သို့သော် ဝန်ရှင်တော်မင်းက မောက်မောက်မာမာဖြင့် ပြန်လည်ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဘာကြောင့် စားနပ်ရိက္ခာမရှိရတာလဲ။ မြို့ထဲမှာ ပေါမှ ပေါပဲ။ ကျွန်တော်ဆို တစ်ခါမှ စားနပ်ရိက္ခာ မပြတ်လပ်ခဲ့ဘူး”

ထိုသူတို့ မှာ ဝန်ရှင်တော်မင်း၏ ဖြေကြားချက်ကို ကြားသိရသည့်အခါ၌ အားလုံး အလွန်ဒေါသ ခြောင်းခြောင်းထွက်နေကြသည်။ သူတို့ သည် လူထုအစည်းအဝေးပွဲကြီးတစ်ရပ် ပြုလုပ်စုစည်းကြသည်။ တစ်ကြိမ်သော ဆန္ဒပြမှုကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ သူတို့ သည် မန်ချူး၏ ရုံးကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ပါသည်။ ရုံးအမှတ်အသားအဖြစ် ဖော်ပြထားသည့် အလံတိုင်ကို ဓားဖြင့် ခုတ်ချလိုက်ပါသည်။ ဝန်ရှင်တော်မင်းကိုလည်း နှင်ထုတ်လိုက်ပါသည်။ မကြာမီ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် မြင်းစီးပြီး ထွက်လာသည်။ သူသည် အရပ်သူ၊ အရပ်သားများ သို့ “အစိုးရသည် နည်းလမ်းရှာကြံပြီး ကယ်ဆယ်ရေးပြုလုပ်ရန် အသင့်ရှိနေကြောင်း” ပြောကြားသည်။ ဤစကားမှာ ရိုးရိုးသားသား ပြောဆိုသည် မှာ ထင်ရှားသည်။ သို့သော် ဘုရင်မင်းမြတ် (ကျူရှီးဘုရင်မကြီး ဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်) သည် သူ့အပေါ်ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ သူ့အား “အကြမ်းဖက်သူများ ” နှင့်

ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံရေးရှိသည် ဟူ၍ ပြစ်တင်ရှုတ်ချကာ တာဝန်မှ ရပ်ဆိုင်းလိုက်သည်။ ။ ဝန်ရှင်တော်မင်း အသစ်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာသည်။ ။ ချက်ချင်းပင် ဆူပူသည့် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကို ဖမ်းဆီးရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ။ ထို့နောက် ဖမ်းဆီးခံရသော လူပေါင်း မြောက်မြားစွာမှာ ခေါင်းဖြတ်ခြင်း ခံလိုက်ရပါသည်။ ။ ဖြတ်ထားသည့် ဦးခေါင်းများအား တိုင်ပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲပြီး အများ ပြည်သူ မြင်တွေ့နိုင်ရန် ပြသထားပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ကျောင်းတွင် ရက်ပေါင်းအတော်ကြာ ထိုဖြစ်ရပ်ကို ဆွေးနွေးပါသည်။ ။ ဤဖြစ်ရပ်မှာ ကျွန်တော့်အား နက်ရှိုင်းသည့် စွဲမှတ်ထင်ဟပ်ချက်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ။ မြောက်မြားစွာသော ကျောင်းသားအားလုံးမှာ “အရေးအခင်းပါတီ” အပေါ် စာနာထောက်ထားကြပါသည်။ ။ သို့သော် ဘေးမှ ကြည့်ရှုသည့် သဘောဖြင့်သာ ရပ်တည်နေပါသည်။ ။ ယင်းသည် သူတို့ ၏ နေထိုင်မှုဘဝနှင့် မည်သို့ ဆက်စပ်နေသည် ကို မသိရှိကြပါ။ သို့သော် သူတို့ သည် ဤဖြစ်ရပ်အား စိတ်ကိုနိုးဆွစေသည့် ဖြစ်ရပ်ဟူ၍ သာ သတ်မှတ်ထားသည်။ ။ စိတ်ဝင်စားမှုကို ခံစားရုံ သက်သက်သာ ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ဤဖြစ်ရပ်အား အမြဲထာဝရ မမေ့နိုင်တော့ပါ။ ဤ “ပုန်ကန်သောသူများ” မှာ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုကဲ့သို့သော သာမန်ကောင်းမွန်သည့် ပြည်သူများ သာ ဖြစ်သည် ဟူ၍ ကျွန်တော် ခံစားမိပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ထိုသူများ အပေါ် တရားမျှတမှုမရှိသည့် သဘောထားများ အပေါ် လေးလေးနက်နက် မုန်းတီးမိပါသည်။ ။

ယင်းနောက် မကြာမီ တရုတ်ပြည်တစ်ပြည်လုံးတွင် ကျော်ကြားသည့် “နောင်တော်ကြီး” များ အသင်း၏ အဖွဲ့ဝင်များ သည် ဒေသခံမြေပိုင်ရှင်ကြီးတစ်ယောက်နှင့် ပဋိပက္ခဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ထိုမြေပိုင်ရှင်ကြီးသ

ည် တရားရုံးတွင် ထိုအဖွဲ့ဝင်များအား တရားစွဲဆိုပါသည်။ သူသည် အလွန်ဩဇာရှိသည့် မြေပိုင်ရှင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ။ တရားစီရင်ချက်များမှာ လည်း သူ့အတွက် အကျိုးရှိသည် မှာ မှန်လှပါသည်။ ။ “နောင်တော်ကြီးများ” အသင်းမှာ တရားရှုံးနိမ့်သွားပါသည်။ ။ သို့သော် သူတို့ သည် အညံ့မခံပါ။ မြေပိုင်ရှင်နှင့် အစိုးရကို ပုန်ကန်ကြပါသည်။ ။ သူတို့ သည် တောင်တစ်တောင်ပေါ်သို့ ဆုတ်ခွာသွားသည်။ ။ တောင်ပေါ်၌ သူတို့ ၏ တောင်ပေါ်ရွာငယ်လေးတစ်ရွာကို တည်ထောင်လိုက်ကြသည်။ ။ အရာရှိစစ်သည် များက ထိုသူတို့ ကို လာရောက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ။

တစ်ချိန်တည်းတွင် မြေပိုင်ရှင်ကြီးကလည်း ကောလာဟလတစ်ခု ထုတ်လွှင့်လိုက်သည်။ ။ ထိုသူတို့ မှာ ပုန်ကန်ထကြွသည့်အခါ၌ ကလေးသူငယ်တစ်ယောက်ကို သတ်ဖြတ်ပြီး ပူဇော်ပသကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ ။ ထိုစဉ်က သူပုန်ခေါင်းဆောင်မှာ “ဖုန်ထရယ်ကျန့်”ဖြစ်သည်။ ။ သူပုန်များမှာ နောက်ဆုံးတွင် ရှုံးနိမ့်သွားသည်။ ။ ဖုန်သည် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခဲ့သည်။ ။ အဆုံးတွင် သူသည် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရကာ ခေါင်းဖြတ်သတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားများ မျက်စိရှေ့မှောက်၌ သူသည် သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ။ အားလုံးကပင် ဤအကြိမ်ပုန်ကန်မှုအပေါ်တွင် စာနာမိကြပါသည်။ ။

ဒုတိယနှစ်၌ ကောက်သစ်များ ပင် မမှ ညှံသေးပါ။ ဆောင်းစပါး စား၍ ကုန်ပြီးသည့်အခါ၌ ကျွန်တော်တို့ ရွာတစ်ရွာတွင် စားနပ်ရိက္ခာခြိမ်းခြောက်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပါသည်။ ။ ဆင်းရဲသားများမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့် အိမ်များ သို့ အကူအညီတောင်းခံပါသည်။ ။ ထိုသူတို့ မှာ “ဆန်ကိုစားပြီးငွေမပေး” သည့် လှုပ်ရှားမှုကို စတင်ဆင်နွှဲလိုက်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်မှာ ဆန်ကုန်သည် တစ်

ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် မိမိတို့ ကျေးရွာ၌ ဆန်ပြတ်လပ်သွားခြင်းကို ဂရုမစိုက်ခဲ့ပါ။ မြောက်မြားစွာသော ဆန်များကို ကျွန်တော်တို့ ရွာမှ မြို့သို့ သယ်ယူသွားပါသည်။ ယင်းတို့ အနက် လှေတစ်စီးစာတင်လာသည့် ဆန်များမှာ လှေကန်ခြင်း ခံလိုက်ရပါသည်။ သူသည် ဒေါသထွက်မိပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ဖခင်အပေါ် စာနာမှုရှိကြောင်းကို မပြသပါ။ တစ်ချိန်တည်းတွင် လည်း ကျေးရွာသားများ ၏ နည်းလမ်းမှာ လည်း မှားယွင်းသည် ဟူ၍ ကျွန်တော် ထင်မြင်ယူဆပါသည်။

ဤအခါ၌ ကျွန်တော့်အား ဂယက်ရိုက်ခတ်စေသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ရှိနေပါသည်။ မူလတန်း ကျောင်းကလေး တစ်ကျောင်းတွင် “ပြင်းထန်သည့်” ကျောင်းဆရာတစ်ဦးရှိသည်။ သူသည် ဤသို့ “ပြင်းထန်သည်” ဟူ၍ ရှုမြင်ခံရခြင်းမှာ သူသည် နတ်ဘုရားများကို ဆန့်ကျင်သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူက နတ်နှင့်ဘုရားကို ဖျက်သိမ်းချင်သည်။ လူတို့ အား၊ ဘုရားကျောင်းကန်များအား စာသင်ကျောင်းအဖြစ် ပြုလုပ်ရန် သင်ပေးပါသည်။ သူသည် လူအားလုံးတို့ ၏ အတင်းအဖျင်းပြောဆိုခြင်း ခံရသူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်သည် သူ့ကို အားကျသည်။ သူ၏ သဘောထားများကိုလည်း သဘောတူသည်။ ဤသို့ နီးနီးကပ်ကပ် အတူတကွ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်များ သည် အမြဲထာဝရသော စွဲမက်ထင်ဟပ်ချက်ဖြင့် ကျွန်တော့်အား ပုန်ကန်သည့် သဘောရှိနှင့်ပြီးဖြစ်သည့် လူငယ်ဦးနှောက်ကို ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

ဤအချိန်ကာလ၌ ကျွန်တော့်တွင် တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာရှိသည့် နိုင်ငံရေးအယူဝါဒ စတင်ရှိလာပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်သည် တရုတ်ပြည်ကြီးအား အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ခွဲခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်ငယ်လေးအား ဖတ်ပြီးနောက် နိုင်ငံရေးအယူဝါဒ ရှိလာပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ယနေ့ထိတိုင်ပင် ဤစာအုပ်ငယ်လေးမှ

ပထမဆုံးစစ်ဆေးချင်း စကားတစ်ခွန်းဖြစ်သည့် “ဪ - တရုတ်ပြည်သည် ဇီဝိန်ချုပ်ငြိမ်းတော့မည်” ကို မှတ်မိနိုင်ပါသေးသည်။ ။ ထိုစာအုပ်ငယ်ထဲတွင် ဂျပန်သည် ကိုရီးယားနှင့် ထိုင်ဝမ်ကို သိမ်းပိုက်ပြီး တရုတ်၊ ဗီယက်နမ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ စသည် တို့ ကိုပါ သိမ်းပိုက်လိုက်ကြောင်း ပြောကြားသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် အမိနိုင်ငံရှေ့ရေးအတွက် ရင်နာမိသည်။ ။ နိုင်ငံသားအားလုံးမှာ နိုင်ငံတော်ကို ကယ်တင်ရန် တာဝန်ရှိကြောင်း စတင်သိရှိလာပါသည်။ ။

ကျွန်တော့်အဖေသည် ကျွန်တော့်အား သူနှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိသည့် ဆန်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် အလုပ်သင်အဖြစ် လုပ်ကိုင်စေခဲ့သည်။ ။ အစကနဦး၌ ကျွန်တော်သည် မဆန့်ကျင်ခဲ့ပါ။ ။ ယင်းသည် ကား အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့်ဟူ၍ ထင်မြင်ယူဆမိသည်။ ။ သို့သော် ဤအချိန်အခါ၌ ကျွန်တော်သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့် စာသင်ကျောင်းသစ်တစ်ကျောင်းကို ကြားသိရပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ဖခင်၏ ကန့်ကွက်ခြင်းကို ဂရုမပြုခဲ့ပါ။ ။ ထိုစာသင်ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်သင်ယူရန် သန္နိဋ္ဌာန် ချမှတ်လိုက်ပါသည်။ ။ ဤစာသင်ကျောင်းသည် ကျွန်တော်၏ အဘွားနေထိုင်သည့် ခရိုင်မြို့တွင် တည်ရှိသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ဒေါ်လေးတစ်ဦးမှာ ထိုကျောင်းတွင် ကျောင်းဆရာမတစ်ဦးလုပ်နေသည်။ ။ အဒေါ်က ဤစာသင်ကျောင်းအကြောင်းကို ကျွန်တော့်အား ပြောပြပေးသည်။ ။ “နည်းလမ်းသစ်” စာသင်ကျောင်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲလာသည့် အခြေအနေအား ကျွန်တော့်ကို ပြောပြသည်။ ။ ထိုနေရာ၌ ကျမ်းဂန်များကို အလွန်အလေးမထားပါ။ ။ အနောက်တိုင်း၏ “အသိပညာသစ်” များကို ပို့ချသင်ကြားပေးပါသည်။ ။ သင်ကြားပေးသည့် နည်းလမ်းများမှာ လည်း အလွန် “အယူသန်သည်။”

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်အပါအဝင် အခြားသော ညီဝမ်းကွဲတို့

ထိုကျောင်းသို့ ကျောင်းဝင်မှတ်ပုံတင်လိုက်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် မိမိကိုယ်မိမိ ဟူနန်တောသားလေးဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။ ။ အကြောင်းရင်းမှာ ထိုကျောင်းသည် ဟူနန်တောရွာသားများကိုသာ လက်ခံသည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။ နောက်ပိုင်းကာလ၌ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ လာရောက်သင်ကြားနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ။ ထိုအခါမှ သာ ကျွန်တော်၏ နေရပ်အမှန်ကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ကြေးအသပြာ (၁၄) ပြား ပေးချေလိုက်သည်။ ။ ကျွန်တော်၏ (၅) လသော နေထိုင်စားသောက်စရိတ်နှင့် စာရေးကိရိယာအမျိုးမျိုးတို့ ကို ဝယ်ယူရာ၌ အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် အဆုံး၌ ကျွန်တော့်အား ကျောင်းဝင်ခွင့် ပြုလိုက်ပါသည်။ ။ အကြောင်းရင်းမှာ သူ၏ သူငယ်ချင်းများက သူ့အား ဤကဲ့သို့သော “အဆင့်မြင့်” ပညာရေးမှာ ကျွန်တော့်အား ဝင်ငွေရရှိနိုင်စေသည့် စွမ်းဆောင်ရည်ရှိကြောင်း တိုက်တွန်းကြပါသည်။ ။ ဤအကြိမ်မှာ ကျွန်တော် ပထမဆုံးအကြိမ် အိမ်မှ ခပ်ဝေးဝေးသို့ ထွက်ခွာသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ အိမ်နှင့် မိုင် (၅၀) ကွာဝေးသည်။ ။ ထိုအခါ ကျွန်တော် (၁၆) နှစ်သား ဖြစ်သည်။ ။

စာသင်ကျောင်းသစ်၌ ကျွန်တော်သည် သဘာဝသိပ္ပံပညာရပ်နှင့် အနောက်တိုင်းသိပ္ပံပညာ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းသစ်ကို သင်ယူသည်။ ။ အခြားသော သတိထားရမည့် ကိစ္စတစ်ရပ်မှာ ဆရာများ ထဲမှ တစ်ယောက်သည် ဂျပန်ပြန် ပညာတော်သင်ဖြစ်သည်။ ။ သူသည် ကျစ်ဆံမြီးအတုကို တပ်ထားသည်။ ။ ကျစ်ဆံမြီးအတုအား လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ခွဲခြား၍ ရနိုင်သည်။ ။ လူတိုင်းက သူ့အားရယ်ပြီး “အနောက်တိုင်းသားသရဲ” ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ယခင်က ဤကဲ့သို့ မြောက်မြားစွာသော ကလေးသူငယ်များ နှင့် အတူတကွ စုစည်းနေခြင်းကို တစ်ခါမှ မမြင်တွေ့ဖူးပါ။ ။ ထိုသူတို့ တွင် အများစုမှာ မြေပိုင်ရှင်များ ၏ သားသမီး

များ ဖြစ်ကြသည်။ ။ ထည်ဝါခန့်ညားသည့် အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ကြသည်။ ။ တောင်သူလယ်သမား သားသမီးများကို ထိုကျောင်းသို့ ပို့လွှတ်ပြီး စာသင်ကြားစေခြင်းမှာ အလွန်ပင် နည်းပါးသည်။ ။ ကျွန်တော် ဝတ်စားသည့် အဝတ်အစားများမှာ နံဘေးတွင် ရှိနေသည့် ကျောင်းသားများ ထက် အလွန်ပင် ညံ့ဖျင်းသည်။ ။ ကျွန်တော့်တွင် ပုံစံကျသည့် ဘောင်းဘီတစ်စုံသာ ရှိသည်။ ။ သာမန်အားဖြင့် ကျောင်းသားများ ဝတ်ရုံရှည်အင်္ကျီများကို မဝတ်ကြပါ။ စာသင်သည့် ဆရာများ သာ ဝတ်ဆင်ကြသည်။ ။ အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံများကိုမူကား “အနောက်တိုင်းသရဲ” များကသာ ဝတ်ဆင်ကြပါသည်။ ။ မြောက်မြားစွာသော ငွေကြေးချမ်းသာသော သူများမှာ ကျွန်တော့်ကို အထင်အမြင်သေးကြပါသည်။ ။ အကြောင်းအရင်းမှာ ကျွန်တော်သည် အမြဲတမ်းစုတ်ပြတ်သည့် ဘောင်းဘီများကို ဝတ်သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။ သို့သော် ဤကျောင်းသားများ အထဲတွင် ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းလေးငါးယောက် ရှိပါသည်။ ။ ထိုသူများ အနက် နှစ်ယောက်မှာ ကျွန်တော်၏ ကောင်းသော ရဲဘော်ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ထိုနှစ်ယောက်ထဲမှာ တစ်ယောက်မှာ စာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဆိုဗီယက်နိုင်ငံတွင် နေထိုင်သည်။ ။

အကြောင်းရင်းမှာ ကျွန်တော်သည် ဟူနန်ကျေးရွာသား မဟုတ်သည့်အတွက်ကြောင့် လူထုအတွက်လည်း နှစ်သက်စရာမဟုတ်သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ဟူနန်ကျေးရွာသား တစ်ယောက်အဖြစ် ပြုလုပ်သူမှာ အလွန်အရေးပါပါသည်။ ။ ဟူနန်ကျေးရွာနယ်ပယ်၏ တစ်စုံတစ်ယောက်သော နယ်ပယ်သားများမှာ လည်း အလွန်အရေးပါပါသည်။ ။ ဟူနန်ကျေးရွာအား အထက်နယ်မြေ၊ အလယ်နယ်မြေ၊ အောက်နယ်မြေ ဟူ၍ ခွဲခြားထားပါသည်။ ။ အထက်နယ်မြေမှ ကျောင်းသားများ နှင့်

အောက်နယ်မြေမှ ကျောင်းသားများ စဉ်ဆက်မပြတ် ရန်ဖြစ်ကြသည်။ ။
လုံးဝပင် ဒေသစွဲ အမြင်များ ရှိသည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ နှစ်ဖက်
သားနယ်သားများမှာ သူသေကိုယ်ကြေ လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကြသည်။ ။
ဤ “စစ်ပွဲတည်းဟူသော ရန်ပွဲ” တွင် ကျွန်တော်တွင် ကြားနေသည့်အ
နေအထားကို ကျင့်သုံးခဲ့သည်။ ။ အကြောင်းရင်းမှာ ကျွန်တော်သည် မည်
သည့်နယ်မြေကမှ မဟုတ်သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ အဆုံး၌ န
ယ်မြေ (၃) နယ်မြေမှ ကျောင်းသားများမှာ ကျွန်တော့်ကို အလွန်အထင်
သေးကြသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် စိတ်ဓာတ်ရေးရာဘက်တွင် အလွန်အ
တိဒုက္ခရောက်နေခဲ့သည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ဤစာသင်ကျောင်းတွင် အလွန်ကြီးမားသည့် တိုး
တက်မှုရှိလာသည်။ ။ ဆရာများက ကျွန်တော့်ကို နှစ်သက်သဘောကျကြ
သည်။ ။ အထူးသဖြင့် ကျမ်းဂန်သင်ကြားသည့် ဆရာဖြစ်သည်။ ။ အကြော
င်းရင်းမှာ ကျွန်တော် ရှေးစာရေးသားရာ၌ မဆိုးသည့်အတွက်ကြောင့်
ဖြစ်သည့် ယင်းနောက် ကျွန်တော်၏ စိတ်ဝင်စားမှုမှာ ကျမ်းဂန်စာပေ
ပေါ်တွင် မရှိပါ။ ။ ကျွန်တော့်အစ်ကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်သည့် “ခမ်းယို
ဝေ” နှင့် ပတ်သက်သည့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး လှုပ်ရှားမှု စာအုပ်နှစ်အုပ်
ကို ဖတ်နေခဲ့သည်။ ။ တစ်အုပ်မှာ “လျန်ချီးချောင်း” တည်းဖြတ်ရေးသား
သည့် “ပြည်သူ့စာစောင်ပဒေသာသစ်” ဟူသော စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်သ
ည်။ ။ ဤစာအုပ်နှစ်အုပ်အား ကျွန်တော် ဖတ်ပြီးရင်း ဖတ်သည်။ ။ အာဂုံ
ဆောင်နိုင်သည် အထိ ဖတ်ခဲ့သည်။ ။ ကျွန်တော်သည် “ခမ်းယိုဝေ” နှင့် “
လျန်ချီးချောင်း” အား အလွန်ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သည်။ ။ ကျွန်တော်၏
အစ်ကိုဝမ်းကွဲကိုလည်း အလွန်ကျေးဇူးတင်မိသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ အစ်
ကိုဝမ်းကွဲမှာ ထိုစဉ်အခါ အလွန်တိုးတက်မှုရှိသော လူဟူ၍ ထင်မြင်ယူ
ဆမိသည်။ ။ သို့သော် နောက်ပိုင်း၌ တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားတစ်ဦး

ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ။ လူ့ကုံထံဆိုးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားသည်။ ။ ၁၉၂၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၂၇ ခုနှစ်အထိ တော်လှန်ရေးကြီးခေတ်ကာလတွင် တန်ပြန်တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုများ တွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ။

မြောက်မြားစွာသော ကျောင်းသားများမှာ “အနောက်တိုင်းသရဲအတု” ကိုမနှစ်သက်ကြပါ။ အကြောင်းရင်းမှာ သူ၏ ကျစ်ဆံမီးမှာ အတုဖြစ်နေသည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် သူပြောပြသည့် ဂျပန်အခြေအနေကို နားထောင်ရန် အလွန်နှစ်သက်သည်။ သူသည် ဂီတနှင့် အင်္ဂလိပ်စာကို သင်ကြားပေးသည်။ ။ ဂျပန်သီချင်းတစ်ပုဒ်ကိုလည်း သင်ကြားဖူးပါသည်။ ။ ထိုသီချင်း၏ အမည်မှာ “ပင်လယ်ဝါတိုက်ပွဲ” ဖြစ်သည်။ ။ ထိုသီချင်းထဲမှ အလွန်လှပသည့် စကားလုံးလေးများကို မှတ်မိခဲ့သည်။ ။ ထိုစာသားများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ ။

စာကလေးက သီချင်းဆိုသည်။ ။

နိုက်တင်ဂေးငှက်က ကခုန်သည်။ ။

နွေဦးရာသီ၏ စိမ်းလန်းသည့် လယ်ကွင်းပြင်မှာ ဘယ်အဆင့်ထိ လှပနေမည်နည်း။ ။

တလည်း သီးပန်းက နီရဲနေသည်။ ။

မိုးမခပင်အရွက်များက စိမ်းလန်းနေသည်။ ။

အလွန်လှပသည့် ပန်းချီကားတစ်ချပ် ဖြစ်နေသည်။ ။

ထိုအချိန်အခါ၌ ကျွန်တော်သည် ဂျပန်၏ အလှကို ခံစားမိပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် သီချင်းတေးသွားထဲတွင် ဂျပန်သည် ရုရှားတို့ အပေါ် စစ်နိုင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားခြင်းနှင့် ကိုယ်ခံပညာရပ်

များ ပျံ့နှံ့သွားသည် ကို ခံစားမိပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ရိုင်းစိုင်းသည့် ဂျပန်တစ်ယောက် ရှိနေသည် ကို မတွေ့တော့မိတော့ပါ။ ယနေ့ ကျွန်တော် သိရှိထားသည့် ရိုင်းစိုင်းသည့် ဂျပန်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤကဲ့သို့သော အကြောင်းအရာများမှ ကျွန်တော်သည် “အနောက်တိုင်းသား သရဲအတု” ထံမှ သင်ယူရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုအချိန်အခါသမယကို ကျွန်တော် မှတ်မိပါသည်။ ။ ဘုရင်အသစ် “ပုရီ” အုပ်ချုပ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည် မှာ (၂) နှစ်ရှိသွားပြီးသောအခါ၌ ကျွန်တော်သည် ဘုရင် “ကွမ်းရွီး” နှင့် “ကျဲရွှီ” ဘုရင်မကြီးတို့ နတ်ရွာစံသွားသည် သတင်းကို ကြားသိရပါသည်။ ။ ထိုစဉ်အခါက ကျွန်တော်သည် ပဒေသရာဇ်ကို ဆန့်ကျင်သည့်လူတစ်ယောက် မဖြစ်သေးပါ။ ရိုးရိုးသားသား ပြောဆိုရသော် ကျွန်တော်က ဘုရင်နှင့် အများ စုသော မှူးမတ်များမှာ ရိုးသားပြီး စိတ်ထားကောင်းမွန်ခြင်းနှင့် ဉာဏ်ကောင်းသောသူများ ဖြစ်ကြသည် ဟု ထင်မြင်ယူဆသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ထိုသူတို့မှာ “ခမ်းယိုဝေ”၏ ပြောင်းလဲရေးကိုသာ ပြုလုပ်ပေးလိုက်ရုံနှင့် လုံလောက်သည် ဟု လည်း ထင်မြင်ယူဆခဲ့ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲတွင် အစွဲအလမ်းဖြစ်နေသည် မှာ ရှေးခေတ်က နာမည်ကျော်ကြားသည့် ဧကရာဇ် “ယောင်ရွှင့်၊ ချင်ဇူဝမ်၊ ဟန့်ဂူတိ” တို့ ၏ သမိုင်းဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ နှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ဖတ်ရှုခဲ့သည်။ ။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ကျွန်တော်သည် နိုင်ငံခြားသမိုင်းနှင့် ပထဝီကို အနည်းငယ် ဖတ်လိုက်ပါသေးသည်။ ။ အမေရိကတိုက် တော်လှန်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောဆိုသည့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ထဲတွင် ကျွန်တော် ရှေးဦးစွာ အမေရိကန်ကို ကြားရပြီး စာပိုဒ်ထဲတွင် ဤသို့သော စကားတစ်ခွန်း ပါနေသည် ကို မှတ်မိနေပါသည်။ ။ ယင်းသည် ကား “ပင်

ပင်ပန်းပန်း (၈) နှစ်တိုက်ပွဲကို ဆင်နွဲ့ခဲ့ပြီးနောက် ဝါရှင်တန်သည် အနိုင် ရရှိကာ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် ဖန်တီးလိုက်သည် ။
“ကမ္ဘာ့သူရဲကောင်းကြီး အတ္ထုပ္ပတ္တိ” စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲတွင် ကျွန်တော် သည် နပိုလီယံ၊ ရုရှားခါတက်လင်း (ယက်ခါတက်လင်နာ) ဘုရင်မ၊ ဝီ တာဘုရင်ကြီး၊ ဝယ်လင်တန်၊ ဂလိုက်စတွန်၊ ရူးဆိုး၊ မုန်စတက်ကြူးနှင့် လင်ကွန်းစသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ အကြောင်း ဖတ်ရှုလိုက်ရသည် ။

ကျွန်တော်သည် “ချန်ဆား” သို့ သွားရောက်ရန် အာသီသ ရှိနေသည် ။ ချန်ဆားမှာ မြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်သည် ။ ဟူနန်ပြည်နယ်၏ ပြည်နယ်မြို့ တော် ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော်၏ အိမ်နှင့် မိုင်(၁၄၀) ကွာဝေးသည် ။ ဤမြို့သည် အလွန်ကြီးမားသည့် မြို့ပြကြီးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ကြားသိရပါသည် ။ မြောက်မြားစွာသော လူနေအိမ်များ ၊ စာသင်ကျောင်းများ နှင့် ဝန်ရှင်တော်မင်း ရုံးတစ်ရုံးရှိသည် ။ အလွန်မှ ကြီးမြတ်သည့် နေရာတစ်နေရာနှင့် အလားတူနေပါသည် ။ ကျွန်တော် ထိုနေရာသို့ သွားရောက်လိုသည့်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည် ။ ဟူနန်ကျေးရွာသားတို့ ထူ ထောင်ထားသည့် စာသင်ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ပညာသင်ကြားပါသ ည် ။ ဆောင်းရာသီဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော် မူလတန်းလွန်အဆင့် ရှိသည့် အခါ၌ ကျောင်းဆရာတစ်ဦးအား ကျွန်တော့်ကို ထိုကျောင်းသို့ သွားရော က်နိုင်ရန် ကူညီပြောကြားပေးရန် ပန်ကြားခဲ့သည် ။ ထိုဆရာလည်း သ ဘောတူလိုက်ပါသည် ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ချန်ဆားသို့ လမ်းလျှောက်သွားသည် ။ စိတ်ထဲတွင် အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းသာမိပါသည် ။ တစ်ဖက်တွင် လည်း ကျောင်းဝင်ခွင့် မရရှိမည်ကို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မိပါသည် ။ ထိုမျှကြီးမြတ်သည့် စာသင်ကျောင်းတစ် ကျောင်း၏ ကျောင်းသားတစ်ယောက်အဖြစ် မမျှော်လင့်ရဲပါ။ ကျွန်တော် အံ့သြနေသည် မှာ ကျွန်တော်သည် လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ကျောင်းဝင်ရန်

ရွေးချယ်ခြင်း ခံလိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည် ။ သို့သော်
နိုင်ငံရေးအပြောင်းအလဲမှာ အလွန်ဆိုးဝါးသည် ။ ကျွန်တော် ထိုကျောင်း
၌ နှစ်ဝက်မျှသာ ကျောင်းတက်လိုက်ရသည် ။

*